

- 29 Че нѣма да ни сторишь зло, както ный
не тя докачихмы, и както само добро смы
ти правила, и тя испратихмы съ миромъ:
30 сега ты си благословенъ отъ Господа. И
31 направи имъ пиръ: и ядохъ, и пихъ. И
станяхъ на утринь-тѣ, и заклѣхъ ся
единъ на другъ: тогазь Исаакъ гы испро-
води, и отидохъ си отъ него съ миромъ.
32 И въ истый день, дойдохъ Исаакови-тѣ
раби, и му извѣстихъ за кладенець-тѣ
който ископахъ, и рекохъ му: Намѣрихмы
33 водъ. И нарече го Савее: за това е име-
то на градъ-тѣ Вирсавее до днесъ.
34 А Исавъ бѣше на четиридесеть години,
когато зѣ за женъ Іудиѣхъ, дъщеріхъ-тѣ
на Веири Хеттеець-тѣ, и Васемаѣхъ, дъ-
35 щеріхъ-тѣ на Елона Хеттеець-тѣ. И тѣ
бѣхъ горестъ на душъ-тѣ на Исаака и
Ревеккѣхъ.

ГЛАВА 27.

- 1 **И** като остарѣ Исаакъ, и отжпѣ зрѣніе-
то на очи-тѣ му та не видѣше, повикихъ
Исава по голѣмый-тѣ си сынъ, и рече му:
2 Сыне мой; а той му рече: Ето мя. И той
рече: Ето, вече азъ остарѣхъ; не знамъ
3 день-тѣ на смърть-тѣ си: И тѣй земи, се-
га, оружія-та си, туль-тѣ си и лѣкъ-тѣ си,
4 излѣзь на поле-то, и улови ми ловъ; И